

[Kirsten Madsen]

Der er fra Det Internationale Kræftforskningsinstitut fremlagt en liste over 220 stoffer, som muligvis kan være kræftfremkaldende. Deraf er der for 50 EF-registrerede stoffer vedtaget pligt til mærkning. Derudover har vi til folketingsbehandling haft yderligere 23 kemiske stoffer, som med garanti giver kræft; de er også blevet vedtaget til mærkning. Hvis der senere kommer sikre oplysninger om andre stoffer, skal de naturligvis også være mærkningspligtige.

Men når man i dette forslag ser, at de sidste 147 stoffer går ind under »andre påvirkninger, som formentlig er kræftfremkaldende« og i gruppe 3, »som muligvis er kræftfremkaldende«, så mangler vi egentlig også at lovgive om, at det formentlig er kræftfremkaldende at trække vejret, fordi luften er forurennet og måske, eventuelt, muligvis er kræftfremkaldende, og det vil jeg så foreslå, hvis man skulle vedtage så fjollét et forslag.

Vi vil godt være med til, at alt det, der er kræftfremkaldende, bliver registreret, men hvis man skal have alt det med, der muligvis er det, synes jeg, man mangler at tage med i forslaget, at man ikke mere må trække vejret i Danmark.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Først skal jeg sige på CD's vegne, at de ikke kan medvirke til forslaget, og Kristeligt Folkeparti kan heller ikke. Vi slutter helt op om miljøministerens indlæg. Jeg synes, det var velafbalanceret og også klart gav udtryk for, at vi helt slutter op om intentionerne i det forslag, som fremsættes fra Socialdemokratiet.

Det er da helt givet, at alle må have den største interesse i, at kræftfremkaldende stoffer er mærkede og forbudte. De giver for det første menneskelige lidelser, men de koster også samfundet meget, meget dyrt. Men vi skal også passe på, at vi ikke kommer så langt ud, at vi efterhånden næsten må mærke alle ting, fordi der måske er en eller anden risiko ved dem.

Det, der er vigtigt, er for det første, at vi i EF og også herhjemme lægger meget pres på for, at man virkelig får de stoffer væk, som er kræftfremkaldende, og at man forsker så meget som muligt i, hvad der er kræftfremkaldende, så disse ting også kommer væk.

Jeg er enig med den radikale ordfører i, at vores miljøminister – og det siger jeg ikke, fordi han tilhører mit eget parti – virkelig har gjort

meget i EF for, at vi får så meget med som overhovedet muligt. Det synes jeg vi har grund til at sige tak for, og vi forventer, at det arbejde også fremover får en meget høj prioritet. Det er noget, der vedkommer os alle og kan komme til at berøre os alle, personligt eller blandt vore familier og bekendte. Derfor er det noget, som vi skal lægge stor vægt på, og jeg er sikker på, at man fra miljøministerens og fra regeringens side betragter det som en meget alvorlig sag.

Jeg håber da også, at det udvalgsarbejde, der skal foregå nu, må være med til at give os en større viden om de ting. Jeg mener også, at forslaget kan have en positiv virkning på den måde, at det giver os anledning til at se nærmere på spørgsmålet. Så vi går ind i udvalgsbehandlingen og er rede til at se på tingene.

Jørgen Tved (FK):

Det beslutningsforslag, som vi her behandler, burde egentlig være inderlig overflødigt. Det burde være en helt naturlig ting, at der på alle de stoffer og varer, som vi kommer i berøring med, var en advarsel, hvis disse stoffer på nogen måde kunne betyde en fare for vores helbred.

Sådan er det desværre ikke, for flertallet i denne forsamling har fået lokket og truet den danske befolkning til at få underkastet os monopolernes fællesmarked. Og derfor kan vi høre de borgerlige ordførere, som til visse lejligheder er helt grønne i hovedet for at fortælle, hvor miljøbevidste de er, komme herop og sige, at nu skal vi altså tage ned og spørge, om vi godt må. Det er jo en underlig situation, at man i det danske Folketing ikke kan vedtage en beslutning, der simpelt hen siger: Nu tilgodeser vi danskernes sikkerhed ud fra de oplysninger, man har. Det er efter min opfattelse en helt naturlig ting, at man skal gøre det.

Jeg tager truslerne fra den konservative ordfører forholdsvis let, når han truer med at ændre tonefaldet, hvis vi skulle vedtage noget, som ikke passer ham. Efter vores opfattelse skal vi naturligvis mærke, så vi advarer den danske befolkning.

I retsplejeloven har man nogle bestemmelser, hvor begrundet tvivl skal komme den tiltalte til gavn. Her har man altså nogle stoffer, som man mener muligvis kan medføre kræft, og så tager man sig den frihed at gå herop og sige, at sådan nogle stoffer, som muligvis kan påføre